

De liefde van God Romeinen 8.26–39

Rev Dr Jos M Strengholt

Heliopolis 2014

De liefde van God is ons anker in het leven. Niet hoe goed wij zijn, want zo goed zijn we helemaal niet. De liefde van God geeft ons hoop. Niet omdat wij Gods wet zo goed onderhouden, want ook daarin schieten we tekort.

Wij mensen kunnen heel godsdienstig zijn, maar dat brengt ons niet dichterbij God. Sterker nog, we weten uit onszelf niet eens hoe we moeten bidden.

1. Hoe moeten we bidden?

Paulus zegt in zijn brief aan de Romeinen dat wij door onze zwakheid niet weten wat wij behoren te bidden. Kerkvader Augustinus noemt daarvoor twee redenen. Ten eerste weten we nog niet precies welke toekomst ons wacht en waar we uiteindelijk naartoe gaan. Ten tweede lijken veel dingen in dit leven goed, terwijl ze dat in werkelijkheid niet zijn, en andersom.

Neem bijvoorbeeld verdrukking. Wanneer die een dienaar van God treft om hem te beproeven of te vormen, lijkt dat voor mensen met weinig geestelijk inzicht zinloos. Toch gebruikt God juist verdrukking vaak om ons te helpen. Voorspoed daarentegen kan schadelijk zijn als zij ons hart gevangenneemt door het genot en de liefde voor dit leven.

Wij lijken vaak op een klein kind dat niet weet wat goed voor hem is. Maar God, onze Vader, weet het wel.

Met ons beperkte verstand kunnen wij niet overzien wat wij God moeten vragen. Wij kennen Zijn plannen niet en weten niet altijd wat werkelijk goed voor ons is. Uiteindelijk kunnen wij soms niet meer doen dan zuchten. En juist dat onuitgesproken zuchten draagt de Heilige Geest namens ons naar God toe.

Paulus beseft dat wij met lege handen tot God komen. Zelfs onze gebeden zijn onvolmaakt en maken ons niet rechtvaardig voor God.

Hij schreef dit aan Joden die christen waren geworden. Waarschijnlijk waren zij er trots op dat zij precies wisten hoe je moest bidden. Zij hadden prachtige gebeden geleerd en dachten dat dit hun grote voordeel was ten opzichte van voormalige heidenen, die zulke mooie gebeden niet kenden.

Dat zie je vandaag de dag ook nog in de kerk. Sommige mensen kunnen prachtig en uitgebreid bidden, terwijl anderen nauwelijks weten wat ze moeten zeggen.

Paulus zegt: niemand weet werkelijk hoe hij moet bidden. Alleen doordat de Heilige Geest onze gebeden draagt, hebben ze waarde voor God. Niemand kan zichzelf rechtvaardigen door zijn eigen daden. En hoe veel of hoe mooi wij bidden, is voor God uiteindelijk niet beslissend.

Onze gebeden hebben alleen waarde omdat God er door Zijn Geest iets goed van maakt. Hij neemt ons gestamel en maakt er iets van dat goed en welgevallig is voor Hem.

Toen de discipelen aan Jezus vroegen hun te leren bidden, gaf Hij hun een paar belangrijke lessen.

Hij zei dat we niet steeds dezelfde woorden moeten herhalen. Zo bidden de heidenen; zij denken dat hun goden hen zullen horen omdat zij zoveel woorden gebruiken.

Herhaal jezelf dus niet voortdurend. God is niet vergeetachtig. Hij weet wat je Hem hebt gevraagd.

Ook hard roepen heeft geen zin. Gods gehoor is uitstekend.

En bid ook niet zodat mensen zeggen: "O sjonge, wat kan zij mooi bidden."

Daarna leerde Jezus Zijn discipelen het eenvoudigste gebed dat er is: het gebed dat wij nu het Onze Vader noemen.

Dit is het christelijke gebed. We zouden deze woorden, die de Heere Jezus Zelf aan ons heeft geleerd, nooit moeten loslaten.

Het Onze Vader geeft richting aan ons gebed. Het houdt ons op het juiste spoor. Het is eenvoudig, helder en rechtstreeks.

Dat betekent natuurlijk niet dat we geen andere gebeden moeten bidden. Maar Jezus gaf ons hiermee wel het voorbeeld.

We spreken God aan als onze Vader. We richten ons op Zijn eer. We vragen Hem ons te helpen voor Hem te leven. Dat is de kern van het gebed.

Ja, we vragen Hem ook om ons te geven wat we nodig hebben. Veel christelijke gebeden bestaan vooral uit verzoeken: "Heere, geef mij... geef ons... help ons... nog meer, alstublieft."

Maar wat leert Jezus ons eigenlijk te vragen?

Om ons dagelijks brood.

Om vergeving.

Om onze dagelijkse behoeften.

Niet om huizen, auto's of allerlei dingen die we graag zouden willen hebben. Alleen om wat we werkelijk nodig hebben.

Het Onze Vader leert ons hoe we moeten bidden. Maar zelfs wanneer we de juiste woorden kennen, blijven onze gebeden slechts een zacht gefluister. Wij zijn beperkte mensen. We weten niet goed hoe we tot God moeten naderen, wat we moeten vragen of hoe we ons in Zijn heilige tegenwoordigheid behoren te gedragen.

Paulus schrijft aan de gemeente in Rome:

En evenzo komt ook de Geest onze zwakheden te hulp, want wij weten niet wat wij bidden zullen zoals het behoort. vDe Geest Zelf echter pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen." (Romeinen 8.26)

Wat een geweldige gedachte.

Vorige week zagen we dat de hele schepping zucht en uitziert naar haar vernieuwing. vHier zien we dat God Zelf deelt in onze pijn. vHij vereenzelvigd Zich zo sterk met Zijn kinderen dat Hij onze nood voelt en voor ons bidt.

Wanneer je geen woorden meer hebt om tot God te spreken, brengt de Heilige Geest zelfs jouw stilte voor Gods aangezicht.

Hij neemt jouw verzuchtingen over, en God weet precies wat jij nodig hebt.

2. God laat alles meewerken ten goede

Wij zijn beperkt in ons gebedsleven. Vaak weten we niet eens wat we moeten vragen. Maar één ding weten we wel: God zorgt voor ons. Wij zien het soms niet meer, maar God wel.

In alle omstandigheden is Hij aan het werk voor ons welzijn. Mensen die God liefhebben kunnen veel moeilijkheden meemaken, maar midden in al die omstandigheden is God door Zijn Geest aan het werk om alles ten goede te gebruiken.

Paulus formuleert dit op een ingewikkelde manier, zoals hij wel vaker doet.

En wij weten dat voor hen die God liefhebben, alle dingen meewerken ten goede, voor hen namelijk die overeenkomstig Zijn voornemen geroepen zijn." (Romeinen 8.28)

Sommigen lezen deze tekst alsof alles wat gebeurt op zichzelf goed is en door God zo gewild is.

Persoonlijk denk ik dat dit niet klopt. Bovendien vind ik het ook niet pastoraal.

Moeten we zeggen:

"Dank U, Heere, dat mijn baby is overleden?"

"Dank U dat christenen door ISIS worden vermoord?"

"Dank U voor dat ernstige auto-ongeluk?"

Dat vind ik moeilijk te aanvaarden.

Sommige vertalen de zin van Paulus iets anders, namelijk dat God in alle dingen werkt ten goede voor hen die Hem liefhebben.

Wat voor ellende je ook overkomt, temidden daarvan is de God die jouw liefheeft werkzaam om het ten goede te keren.

Die gedachte past veel beter bij de rest van de Bijbel.

Nergens leert de Bijbel dat alles wat ons overkomt als zodanig goed is. Maar overal lezen we dat God midden in moeilijke omstandigheden aanwezig is en die gebruikt om Zijn kinderen te vormen en sterker te maken.

Er is veel kwaad in deze wereld. Dat moeten we niet goedpraten. We mogen het weerstaan en bestrijden.

Wij weten misschien niet goed hoe we moeten bidden. Daarom zijn we afhankelijk van de Heilige Geest, Die onze nood en onze verlangens voor God brengt. Maar één ding staat vast: God hoort de gebeden van degenen die Hem liefhebben. Wat er ook gebeurt, Hij is erbij. Hij staat naast je. Hij helpt je.

Ellende, verdriet en tegenslag kunnen zwaar zijn. Maar ze kunnen Gods plan met jouw leven niet tegenhouden.

Vanuit dit perspectief hoeven we niet alle ellende die op ons pad komt te omarmen; het is goed om het kwaad af te wijzen en te proberen het ongedaan te maken. Maar omdat we weten dat God in alle omstandigheden aanwezig is, kunnen we leven met de problemen en zorgen waarvan we ons niet kunnen bevrijden.

En we vertrouwen op Gods wijsheid; Hij weet wat het beste voor ons is. Hij is altijd en overal bezig te werken aan wat voor jou het beste is.

3. Niets kan ons scheiden van de liefde van God

"Als God voor ons is, wie zal tegen ons zijn?" (Romeinen 8.31)

Niets kan ons scheiden van de liefde van God.

De Joden in de gemeente van Rome dachten altijd dat de wet van God hun veiligheid gaf. Als zij zich maar nauwkeurig aan Gods geboden hielden, dan zou hun leven veilig zijn.

Maar Paulus wijst op een andere werkelijkheid. Het is de liefde van God die ons alles geeft wat wij nodig hebben. Niet onze liefde voor God, maar Zijn liefde voor ons is het begin én het einde van onze verlossing. Daarin ligt de zekerheid van ons eeuwige behoud. God is vóór ons.

God heeft zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard. Dat is het grootste bewijs dat Hij ons liefheeft en ook in al onze behoeften zal voorzien. Door het geloof zijn wij in Jezus Christus. Daarom zijn wij Gods kinderen en zal Hij voor ons zorgen.

De woorden die Paulus hier gebruikt, doen denken aan wat God tegen Abraham zei toen hij bereid was zijn zoon Izak te offeren:

"U hebt Mij uw zoon, uw enige, niet onthouden." (Genesis 22.12)

Daarom werd Abraham rechtvaardig verklaard voor God.

Ook wij zijn rechtvaardig voor God, omdat God Zijn Zoon heeft gegeven, en wij in Hem geloven en voor Hem willen leven. God staat aan onze kant en zal ons alles schenken wat wij werkelijk nodig hebben.

God heeft ons vrijgesproken. Dat is de kern van het evangelie. Niemand kan dat vonnis ongedaan maken. Niemand kan ons nog veroordelen.

Laat daarom de goede wet van Mozes je niet zo schuldig laten voelen dat je denkt God kwijtgeraakt te zijn.

En als God Zelf het oordeel heeft uitgesproken: "Jij bent rechtvaardig," waarom zouden we dan luisteren naar mensen die zeggen dat we nog van alles moeten doen om in Gods gunst te blijven?

Natuurlijk zijn we nog niet volmaakt. We struikelen allemaal vaak. Maar God heeft je vrijgesproken. Hij heeft gezegd:

"Jij hoort bij Mijn rechtvaardige volk. Jij bent een burger van Mijn Koninkrijk."

Laat niemand, zelfs andere christenen niet, je aanpraten dat God afstand van je heeft genomen.

Jij bent Zijn kind. Niets kan ons scheiden van de liefde van God.

Paulus noemt een lange lijst van moeilijke en pijnlijke dingen. En steeds benadrukt hij: geen van die dingen kan jou scheiden van Gods liefde.

Hij noemt verdrukking, vervolging, honger en allerlei levensbedreigende gevaren. Die dingen kunnen ons overkomen, maar ze kunnen ons nooit beroven van wat God ons heeft gegeven.

Het gaat Paulus hier dus niet om de belofte van een gemakkelijk leven. Het gaat om onze relatie met God.

Zelfs engelen of andere geestelijke machten kunnen ons niet scheiden van Gods liefde en van onze eeuwige gemeenschap met Hem.

In de tijd van Paulus zagen veel rabbijnen als het ware achter iedere steen een engel. Letterlijk. Zij geloofden zelfs dat ieder grassprietje zijn eigen engel had.

Er bestond ook een Joodse overlevering dat, toen God op de Sinaï verscheen om Mozes de wet te geven, een grote schare engelen jaloers was dat Israël de wet zou ontvangen. Volgens die overlevering probeerden zij Mozes tegen te houden op weg naar de berg, totdat God Zelf ingreep.

Paulus sluit bij dat bekende verhaal aan en zegt eigenlijk: zelfs als engelen zouden proberen je tegen te houden, zouden zij daar niet in slagen. God zorgt immers Zelf voor je.

Israël probeerde God te bereiken door de wet te onderhouden.
Paulus draait dat helemaal om.

God bereikt óns. Hij heeft ons lief. En niets, zelfs geen engel, kan tussen ons en die liefde van God komen.

Conclusie

Samenvattend: als je door het geloof in Jezus Christus bent, behoort je Hem toe. Daarom zegt God tegen je:

"Ik heb jou aangenomen. Jij hoort bij Mij."

Wij zijn volledig afhankelijk van Gods genade, en Hij schenkt die genade overvloedig.
Wij weten niet hoe wij moeten bidden, maar God helpt ons.

Wij weten niet wat wij werkelijk nodig hebben, maar God weet het wel en geeft wat goed voor ons is.

Wat we ook hebben gedaan en wat we ook meemaken, God staat aan onze kant.

De wet van God laat ons onze tekortkomingen zien, maar de liefde van God trekt ons naar Hem toe.

Bij Hem zijn wij veilig en geborgen, nu en voor altijd.

+ In de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest. Amen.